

J. P. Larsen: Den Lovgivning, der her er Tale om, vil næppe kunne formuleres anderledes end som en Bemyndigelseslov. Selve Sagen om Handel med Emballage er meget kompliceret og kan afgjort ikke ordnes ved kortere eller længere Rækker af Lovparagraffer. Hvorledes hele dette Spørgsmaal ligger i Praksis, skal jeg ikke komme ind paa. Det drejer sig navnlig om Handel med tomme Flasker. Det er næppe ubekendt, at Flasker kan komme til at staa ene og forladte paa Pulterkammeret og derefter blive Genstand for Handel. Dette skal jeg, som sagt, ikke nærmere komme ind paa. Jeg har særlig hæftet mig ved, at alle i Sagen interesserede Parter, som ejer og udlaaner Flasker, med en ganske enkelt Undtagelse er gaaet ind for Lovforslaget i den fremsatte Form.

Saafernt Lovforslaget bliver til Lov, maa man formode, at en Byrde dermed er taget fra Producenter og handlende; det har været stærkt paaberaabt, at Handelen med Emballage har paaført Producenter og handlende store Tab. Naar Lovforslaget bliver vedtaget og der skabes ordnede Forhold paa dette Omraade, maa jeg formode, at en betydelig Risiko og et betydeligt Tab vil være taget fra Skuldrene af de Mennesker, som er interesserede i Lovforslaget, og man har maaske saa Lov til at formode — dette være sagt i al Troskyldighed —, at der vil følge en Prisnedsættelse efter for de Varer, som indeholdes i den paagældende Emballage.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Kjær: Jeg maa forstaa det saadan, at det, der er Aarsag til nærværende Lovforslags Fremsættelse, er den gennem de seneste Aar ret stærkt tiltagende Svindel med Mælke- og Ælflasker. Venstre er stærkt interesseret i at standse denne, og vi er rede til at gøre, hvad der kan gøres, for at formindske de Tab, der gennem denne paaføres baade Handelen og Produktionen. Spørgsmaalet bliver saa, hvorledes det bedst lader sig gøre. Jeg skal dèr ikke nægte, at jeg maa være af den Opfattelse, at det vilde være bedst at gennemføre bestemt udformede Lovregler, der i det væsentligste skulde svare til det i Bekendtgørelse Nr. 487 af 21. September 1918 om Handel med og Benyttelse af Sodavandsflasker indeholdte.

Ministeren har ment, at man hellere og bedre skulde gennemføre en Bemyndigelseslov. Det er muligt, at der i det Udvalg,

jeg formoder bliver nedsat om Sagen, vil kunne gives saa gode Grunde, at vi maa bøje os derfor; derimod er det ikke sandsynligt, at man vil kunne overbevise os om Nødvendigheden af, at Ministeren faar Bemyndigelse til at gaa langt ud over de her nævnte Emballagegenstande og gennemføre Bestemmelser angaaende snart sagt alle saadanne. Jeg skal ikke paastaa, at der ikke kan komme Tilfælde, hvor der kan være Grund til at skride ind paa lignende Maade, som vi mener det bør ske nu for Mælke- og Ælflaskernes Vedkommende, men skulde saadanne Tilfælde indtræffe, maa der til den Tid lovgives om disse Forhold, saaledes som vi mener der bør lovgives om det her foreliggende.

Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg ikke beskæftige mig med, ikke fordi jeg ikke mener, at der ikke skulde være et eller andet, som der er Grund til at tale om, men fordi Forhandling derom bedst kan ske i et Udvalg. Jeg skal nøjes med at slaa fast, at vi vil være med til en Lovgivning, der forhindrer Svindel paa de to Omraader, jeg har nævnt, og at vi, hvis det senere skulde vise sig nødvendigt, vil være med til lignende Foranstaltninger paa andre Omraader.

Prieme: Der er næppe Tvivl om, at det foreliggende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse i vide Kredse inden for Detailhandelen er imødeset med Glæde og Forventninger. Jeg kan ogsaa straks sige til den højtærede Minister, at vort Parti vil se velvilligt paa dette Lovforslag, der allerede populært er døbt „Flaskeloven“.

Som det meget rigtigt er blevet fremhævet, er det imidlertid en Bemyndigelseslovgivning, paa et meget vidtstrakt Omraade, der her er foreslaaet, og med Hensyn til det Samraad, der er foreslaaet i § 1 mellem Ministeren og Hovedorganisationerne, ved vi jo, at det ikke altid er det samme som, at Ministeren vil slutte sig til de Standpunkter, som gøres gældende. Vi er derfor af den Opfattelse, at man ikke kan se bort fra nogle af de Betænkeligheder, som dels Provinshandelskammeret og dels Grosserer-Societetets Komité har gjort gældende i de Bilag, der ledsager Lovforslaget. Vi mener, der kan være Grund til i et Udvalg at se lidt nøjere paa dette og høre lidt nærmere om, hvorledes Ministeren tænker sig denne Lov brugt i Praksis.

Der er saa sent som i Dag til Ordførerne for Lovforslaget omdelt et Cirkulære fra et Flaskeudvalg, som jeg ikke har noget